

Velikonočni čas
April 2018

Jubilejno pismo – 2018

“Ljubezen daje vse”

(Blažena M. Terezija Gerhardinger, Pismo #1)

Drage sestre jubilentke leta 2018!

Z globoko hvaležnostjo vam čestitam ob obletnici vaših prvih zaobljub pred 25., 40., 50., 60., 70., 75., 80., ali 85. leti! Ob praznovanje te obletnice želim, da bi na novo doživele vedno zvesto Božjo ljubezen.

Vaš jubilej je vir upanja in življenja za nas, vaše sestre, za našo celotno kongregacijo. Dar vašega življenja spodbuja in navdihuje nas vse na naši poti v poslanstvu. Prosimo Boga, naj vas blagoslovi z mirom in veseljem, ko boste razmišljale o vsem, kar so vam prinesla ta leta in ko gledate naprej z upanjem na vse, kar naš ljubeči Bog želi za vas.

To pismo sem začela pisati tako, da sem v molitvi prebrala vaša imena in ob tem sem se v kontemplaciji poglobila v Božjo ljubezen. Zavedla sem se 237 edinstvenih zgodb ljubezni, življenjskega prizadevanja v ljubezni, ki daje vse.

To me je vodilo do tega, da sem dalje molila z besedami blažene M. Terezije iz njenih zgodnjih zapiskov, kjer najdemo njene besede, da “ljubezen daje vse...”, in se poglobljala v njeno globoko srečanje z Jezusom. Razgrinjati začenja svojo ljubezensko zgodbo in življenjsko zavezo, ki bo postala ključnega pomena za naše življenje in našo izročnost. ”Sedaj sem v Jezusu! Naj On stori z menoj, kar hoče; Njemu zaupam... Na Njem bom gradila.“ Terezija nadaljuje z izražanjem svojih vpogledov iz tega srečanja iz izkušnje ljubezni – ljubezni, ki daje vse z veseljem, ljubezni, ki ne more čakati, ljubezni, ki vodi k spreobrnjenju (prim. MT, Pisma, #1).

Njeno razmišljanje me spominja na misli svete Katarine Sienske: “Zaljubljeni ljudje popolnoma pozabijo nase... popolnoma so pritegnjeni v predmet svoje ljubezni. Ljubezen ima moč, da se zaljubljenec in ljubljenec združita v srcu in umu. Kar ljubi eden, ljudi drugi. Eno sta.” (Pisma) Ni čudno, da se za blaženo M. Terezijo srce oblikuje po tem, kar ljubi in da ji je pri srcu samo to, kar je Božjega (prim. MT, #3, 895).

Ljubezenskih zgodb se je treba spominjati in jih vedno znova pripovedovati. Kajti s spominjanjem in s ponovnim pripovedovanjem teh posebnih trenutkov milosti se znova prižge v nas moč ljubezni in se sprosti v svet kot novo življenje in občestvo. Drage sestre jubilentke, vabim vsako od vas, da razmišljate in zopet pripovedujete vašo ljubezensko zgodbo in njen razplet, vaše globoko doživetje in zaupnost vaše poti vere.

- ▲ **Kdaj ste se zavedli zaupnega Božjega šepeta v svojem srcu?**
- ▲ **Kakšne so vaše izkušnje spodbud ljubezni v življenju za novo življenje?**

Božja ljubezenska zgodba

Naše zgodbe ljubezni so zakoreninjene v Božji ljubezenski zgodbi in izvirajo iz nje. Osnovni, prvotni način razodevanja Boga in Božje ljubezni je preko stvarjenja, kajti sam načrt stvarjenja je ljubezen. “Stvarjenje spada v red ljubezni. Božja ljubezen je temeljni vzrok vsega stvarstva” (*Laudato Si'*, #77). Preprosto rečeno: Božje stvarjenje je stalno, neskončno dejanje Božje ljubezni. Vsakega od nas, vsako, tudi najmanjše bitje, Bog nežno ljubi. V stvarstvu lahko vidimo, duhamo, okušamo, se dotaknemo in slišimo Božji ”ljubim te“. Kot je zapisala naša blažena M. Terezija: “Ker je ljubezen bistvena Božja lastnost, tudi nas Bog ljubi, kot razglašata stvarjenje in odrešenje” (*Zaupanje in tveganje*, 2. avgust, #3).

Kontemplacija stvarstva je za nas pomemben način, da odpremo naša srca Bogu in razodetju Božje ljubezni. Ko dopustimo, da naše čute in našo domišljijo v stvarstvu nekaj prevzame, ustvarimo notranji prostor, da smo pozorni na Božjo navzočnost in na izkušnjo Božje ljubezni. ”Božje in človeško se srečata v najmanjšem koščku scela stkane obleke Božjega stvarstva, celo v najmanjšem drobcu prahu našega planeta“ (*Laudato Si'*, #9). Da bi se vsaka od nas veselila časa, ko je v stvarstvu in v začudenju pred Bogom in Božjo ljubeznijo.

V Božji ljubezenski zgodbi je tudi vsaka naša zgodba ljubezni. Začenjamo spoznavati in ceniti, da je “vsaka oseba zgodba ljubezni, ki jo Bog piše na tej zemlji. Vsakdo od nas je Božja ljubezenska zgodba” (papež Frančišek, Splošna avdienca, 17. maj 2017). Naše življenje postane zgodba o Bogu, ki nas je ljubil, da smo in da ljubimo. ”Spočeti smo bili v Božjem srcu, zato 'je vsak izmed nas sad Božje misli. Vsak izmed nas je zaželen, vsak ljubljen, vsak potreben'.“ (*Laudato Si'*, #65) Naša konstitucija *Poslane ste* nas kliče, naj se zavedamo in živimo resnico, kako nas Bog ljubi. Bog nas prvi ljubil in nas ljubi zvesto, brezpogojno, prisrčno, radikalno (prim. PS, K 10, 13, 28, 36). Bog, ki je ljubezen, daje vse.

Janezov evangelij ponuja veliko vpogledov v izražanje Božje ljubezni. Zavedamo se, da je Bog tako ljubil svet, da je poslal svojega edinega Sina, da bi vsi imeli življenje. Spominjamo se časa, ko je Jezus ozdravljaj, vabil za seboj in odgovarjal v ljubezni s svojim dejanjem dokončne ljubezni, ljubezni do konca, ljubezni do popolnosti, ljubezni v prihodnost. Tega se posebej spominjamo v Velikim tednu, obhajamo na Veliko noč in smo pri tem udeleženi v našem življenju evharistije, “prekipevajočega središča ljubezni in neizčrpnega življenja..., ki je sama po sebi v resnici dej kozmične ljubezni” (*Laudato Si'*, #236).

Kako doživljamo in sodelujemo v Božji ljubezenski zgodbi, je odvisno od naše odprtosti in pripravljenosti, da se srečujemo z našim ljubečim Bogom vedno znova in v vedno novih srečanjih. Naše ljubezenske zgodbe in življenjsko popótovanje kot Šolskih sester de Notre Dame se rodijo in se ponovno rojevajo v našem klicu in v našem srečanju z Bogom, ki nas ljubi. ”V moči Kristusovega duha na novo odgovarjamo nenehnemu Božjemu klicu, ko sprejmemo njegovo ljubezen, ki nas posvečuje kot redovnice, posvečene apostolatu“ (PS, K3).

- ▲ **Kako ste vi doživeli svojo ljubezensko zgodbo, izvirajočo iz Božje ljubezenske zgodbe?**
- ▲ **Kako se je vaše življenje Šolske sestre de Notre Dame v Božji ljubezni poglobljalo z leti?**

Očarane z ljubeznijo

Očarane, prevzete s to Božjo ljubeznijo vstopamo v globoko skrivnost Troedinega Boga. Ljubezni Troedinega Boga ne moremo zadržati; ta ljubezen preplavlja, se izliva. Ljubezen se izliva od ene osebe Trojice v drugo, v stvarstvo, v nas. Po besedah Thomasa Mertona: "Ljubezen prihaja iz Boga in nas zbira v Bogu za to, da se sama izliva nazaj v Boga preko nas vseh...; vsi postanemo vrata in okna, skozi katera sije Bog..." (Nova semena kontemplacije - *New Seeds of Contemplation*, 67).

V tej skrivnosti doživljamo dinamičen odnos in delovanje Troedinega Boga. Povabljeni smo v občestvo z Bogom, ki ljubi, ki je ljubljen in ki je ljubezen sama. Izkušamo, da smo radikalno in na nove načine ljubljeni, in poklicani ljubiti na nove načine. Bog nas vedno globlje priteguje v božanski objem, da bi tako razširil dar tega svetega objema ljubezni navzven v vedno širših krogih po vsem svetu.

Pri spominjanju in ponovnem pripovedovanju svojih zgodb ljubezni doživljamo tudi svoje pomanjkanje ljubezni in potrebo po odpuščanju. Boleče se zavemo prekinitve v odnosih z Bogom, drug z drugim in z zemljo samo. Vendarle nas poglobljanje v skrivnost usmiljenja spodbuja, da "greh sam dela ljubezen Boga še bolj bleščečo" (papež Frančišek, Homilija, 12. december 2015).

Pristna srečanja z ljubeznijo Troedinega Boga nas osvobajajo, zdravijo in na novo preobrazijo za poslanstvo. V moči Duha smo poklicani, da presegamo sebe za radikalno hojo za Kristusom s tem, da živimo naše življenje po zaobljubah kot redovnice v skupnosti (prim. *PS*, Beseda na pot). S poglobljanjem zavesti o tem, kdo smo v razmerju do Troedinega Boga, rastemo v občestvu drug z drugim in z vsem stvarstvom. Vključeni smo v proces preobrazbe, ki traja vse življenje, v prehajanje iz enega občestva v drugo, iz občestva do bolj intimnega, poglobljenega in razširjenega občestva.

Resnica, da nas Bog ljubi in da Mu pripadamo, nas kliče v vesoljno občestvo. Ko so naša srca pristno odprta za vesoljno občestvo, nič in nihče ni izključen iz naših skrbi (prim. *Laudato Si'*, 92). Naša srca se morajo zlomiti z našim svetom, ki ga razdeljujejo nasilje in vojne, s tistimi, ki so prisiljeni zapustiti svoje domove, s tistimi, ki so izključeni ali porinjani na rob družbe, z ranjeno zemljo in njenimi bitji.

Biti v takem občestvu se naučimo kenosis – izpraznjenja. Občestvo s Troedinim Bogom vključuje našo udeležbo v samo-izpraznjenju, darovanjski ljubezni, ki daje vse: v ljubezni do vsega človeštva in vsega stvarstva, v ljubezni do vsega, kar ljubi Bog, kot ljubi Bog. "Kristusova vesoljna in vendar čisto osebna ljubezen nas sili, da se popolnoma posvetimo njemu in po njem njegovemu ljudstvu" (*PS*, GD 11).

Pravo občestvo ni nikoli statično. Nujno se izraža v poslanstvu, ki vabi v poslanstvo nas in tudi druge pritegne vanj, v Božje občestvo in v spodbujanje vedno večjega občestva in polnosti življenja za vse. Ljubezen Troedinega Boga nas spodbuja v samo srce sveta, da damo svoje življenje in živimo ljubezen, ki daje vse. Skupaj z Bogom lahko ljubimo svet v popolnosti, v novi zgodbi ljubezni, ki jo Bog želi za vsakega od nas, za vse človeštvo, za celotno stvarstvo.

- ▲ **Kako ste izkusili, da ste vedno globlje pritegnjeni v občestvo z Bogom?**
- ▲ **Kako ste vi spodbujeni, da se znova posvečate ljubezni, ki daje vse?**

Drage sestre jubilentke! Vaša življenjska predanost in vaše zgodbe ljubezni v Bogu so naš razlog za iskreno hvaležnost in veliko veselje. Vaša življenja so za nas vidna znamenja neskončne ljubezni, ki daje vse. Z vami praznujemo in se veselimo.

Zagotavljam vam ljubezen in molitveno podporo naše celotne kongregacije.

Sister Roxanne Schares

sestra Roxanne Schares, SSND
generalna predstojnica